Jdg

Chapter 17

Arabic Interlinear

Reference: Arabic Smith Van Dyck Bible

1 וַיְהִי־ אִישׁ מֵהַר־ אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ מִיכָיְהוּ׃
وَ-كَانَ رَجُلٌ مِن-جَبَلِ أَفْرَايِم وَ-اسْمُهُ مِيخَا
H1961 H0376 H2022 H0669 H8034 H4319

ميخا.ٱسمه أفرايم جبل من رجل وكان

2 וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֶלֶף וּמְאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לֻקַּח־ לָךְ]וואתין[ )וְאַתְּ(אָלִית וְגַם אָמַרְתְּ
وَ-قَالَ لِ-أُمِّهِ أَلْفُ وَ-مِئَةُ الْ-فِضَّةِ الَّذِي أُخِذَ لَكِ]وَ-أَنْتِ[ )وَ-أَنْتِ(لَعَنْتِ وَ-أَيْضًا قُلْتِ
H0559 H0517 H0505 H3967 H3701 H3947 H0422 H1571 H0559

בְּאָזְנָי הִנֵּה־ הַכֶּסֶף אִתִּי אֲנִי לְקַחְתִּיו וַתֹּאמֶר אִמּוֹ בָּרוּךְ בְּנִי לַיהוָה׃
فِي-أُذُنَيَّ هُوَذَا الْ-فِضَّةُ مَعِي أَنَا أَخَذْتُهَا فَ-قَالَتْ أُمُّهُ مُبَارَكٌ ابْنِي لِ-يَهْوَه
H0241 H2009 H3701 H0854 H0589 H3947 H0559 H0517 H1288 H3068

ٱلرب من أنت »مبارك أمه: فقالت أخذتها«. أنا معي. ٱلفضة هوذا أذني. في أيضا وقلت لعنت وأنت منك، أخذت ٱلتي ٱلفضة شاقل وٱلمئة ٱلألف »إن لأمه: فقال ٱبني«.يا

3 וַיָּשֶׁב אֶת־ הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר אִמּוֹ הַקְדֵּשׁ הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־ הַכֶּסֶף
وَ-رَدَّ اَ الْ-فِضَّةَ لِ-أُمِّهِ فَ-قَالَتْ أُمُّهُ تَقْدِيسًا قَدَّسْتُ اَ الْ-فِضَّةَ
H7725 H0853 H3701 H0517 H0559 H0517 H6942 H6942 H6942 H0853 H3701

לַיהוָה מִיָּדִי לִבְנִי לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה אֲשִׁיבֶנּוּ לָךְ׃
لِ-يَهْوَه مِن-يَدِي لِ-ابْنِي لِ-صُنْعِ تِمْثَالٍ وَ-مَسْبُوكٍ وَ-الْآنَ أَرُدُّهَا لَكِ
H3068 H3027 H0853 H6459 H6258 H7725

لك«.أردها فٱلآن مسبوك. وتمثال منحوت تمثال لعمل لٱبني يدي من للرب ٱلفضة قدست »تقديسا أمه: فقالت لأمه. ٱلفضة شاقل وٱلمئة ٱلألف فرد

4 וַיָּשֶׁב אֶת־ הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מָאתַיִם כֶּסֶף וַתִּתְּנֵהוּ לַצּוֹרֵף וַיַּעֲשֵׂהוּ פֶּסֶל
فَ-رَدَّ اَ الْ-فِضَّةَ لِ-أُمِّهِ وَ-أَخَذَتْ أُمُّهُ مِئَتَيْ فِضَّةٍ وَ-أَعْطَتْهَا لِ-الصَّائِغِ فَ-صَنَعَهَا تِمْثَالًا
H7725 H0853 H3701 H0517 H3947 H0517 H3967 H3701 H5414 H6884 H6459

וּמַסֵּכָה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָיְהוּ׃
وَ-مَسْبُوكًا وَ-كَانَ فِي-بَيْتِ مِيخَا
H1961 H4319

ميخا.بيت في وكانا مسبوكا. وتمثالا منحوتا تمثالا فعملها للصائغ وأعطتها فضة شاقل مئتي أمه فأخذت لأمه، ٱلفضة فرد

5 וְהָאִישׁ מִיכָה לוֹ בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים וַיְמַלֵּא אֶת־ יַד אַחַד
وَ-الْ-رَجُلُ مِيخَا لَهُ بَيْتُ اللَّهِ وَ-صَنَعَ أَفُودًا وَ-تَرَافِيمَ وَ-مَلَأَ اَ يَدَ وَاحِدٍ
H0376 H4318 H0430 H0646 H8655 H4390 H0853 H3027 H0259

מִבָּנָיו וַיְהִי־ לוֹ לְכֹהֵן׃
مِن-بَنِيهِ فَ-كَانَ لَهُ لِ-كَاهِنٍ
H1961 H3548

كاهنا.له فصار بنيه من واحد يد وملأ وترافيم أفودا فعمل للآلهة، بيت ميخا للرجل وكان

6 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ פ
فِي-الْ-أَيَّامِ تِلْكَ لَمْ-يَكُنْ مَلِكٌ فِي-إِسْرَائِيلَ كُلُّ-رَجُلٍ الْ-مُسْتَقِيمَ فِي-عَيْنَيْهِ يَفْعَلُ פ
H3117 H1992 H0369 H4428 H3478 H0376 H3477

عينيه.في يحسن ما يعمل واحد كل كان إسرائيل. في ملك يكن لم ٱلأيام تلك وفي

7 וַיְהִי־ נַעַר לֶוִ֣ם מִבֵּ֣ית יְהוּדָ֗ה מִמִּשְׁפַּחַת יְהוּדָה֙ וְה֣וּא לֵוִ֔י וְה֥וּא גָ֖ר שָֽׁם׃
וַ-כָּאן פָּתֶה מִן-בֵּיתֶ-לַחְם יְהוּדָה מִן-מִשְׁפָּחַת יְהוּדָה וְהוּא לֵוִי וְהוּא גָר-שָׁם׃
H1961 H5288 H1035 H3063 H4940 H3063 H1931 H3881 H1931 H8033

هناك.متغرب لاوي وهو يهوذا، عشيرة من يهوذا لحم بيت من غلام وكان

8 וַיֵּ֣לֶךְ הָאִ֗ישׁ מֵהָעִ֤יר לֶחֶם־בֵּית֙ יְהוּדָ֔ה לָגֻ֖ור בַּאֲשֶׁ֣ר יִמְצָ֑א וַיָּבֹ֥א הַר־אֶפְרַ֖יִם
פָּ-הָלַכְ הָאִישׁ מִן-הָעִיר מִן-בֵּיתֶ-לַחְם יְהוּדָה לָגוּר בַּאֲשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֹא הַר-אֶפְרָיִם
H3212 H0376 H0935 H1035 H3063 H4672 H0935 H2022 H0669

עַד־ בֵּ֥ית מִיכָ֖ה לַעֲשׂ֥ות דַּרְכֹּֽו׃
אֶל בַּיִת מִיכָה לַעֲשׂוֹת דַּרְכּוֹ׃
H5704 H4318 H1870

طريقه.في آخذ وهو ميخا بيت إلى أفرايم جبل إلى فأتى أتفق. حيثما يتغرب لكي يهوذا لحم بيت من ٱلمدينة من ٱلرجل فذهب

9 וַיֹּ֣אמֶר לֹ֗ו מִיכָה֙ מֵאַ֣יִן תָּבֹ֔וא וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו לֵוִ֥י אָנֹ֖כִי לֶחֶם־בֵּ֣ית יְהוּדָ֑ה וְאָנֹ֕כִי
פָּ-קָאל לוֹ מִיכָה מֵאַיִן תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אָנֹכִי מִן-בֵּיתֶ-לַחְם יְהוּדָה וְאָנֹכִי
H0559 H4318 H0370 H0935 H0559 H0413 H3881 H0595 H1035 H3063 H0595

הֹלֵ֥ךְ לָגֻ֖ור בַּאֲשֶׁ֥ר אֶמְצָֽא׃
הֹלֵךְ לָגוּר בַּאֲשֶׁר אֶמְצָא׃
H1980 H4672

أتفق«.حيثما أتغرب لكي ذاهب وأنا يهوذا، لحم بيت من لاوي »أنا له: فقال أتيت؟« أين »من ميخا: له فقال

10 וַיֹּ֣אמֶר לֹ֗ו מִיכָה֙ שְׁבָ֣ה עִמָּדִ֔י וֶֽהְיֵה־ לִ֥י לְאָ֖ב וּלְכֹהֵ֑ן וְאָנֹ֕כִי אֶתֶּ֥ן לְךָ֖ עֲשֶׂ֣רֶת
פָּ-קָאל לוֹ מִיכָה שְׁבָה עִמָּדִי וְהֵיה-לִי לְאָב וּלְכֹהֵן וְאָנֹכִי אֶתֶּן לְךָ עֲשֶׂרֶת
H0559 H4318 H3427 H5978 H1961 H0001 H3548 H0595 H5414 H6235

כֶּ֣סֶף לַיָּמִ֔ים וְדֶ֥רֶךְ בְּגָדִ֖ים וּמִחְיָתֶ֑ךָ וַיֵּלֶ֥ךְ הַלֵּוִֽי׃
כֶּסֶף לַיָּמִים וְדֶרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֶךָ וַיֵּלֶךְ הַלֵּוִי׃
H3701 H3117 H6187 H4241 H3212 H3881

ٱللاوي.معه فذهب وقوتك«. ثياب، وحلة ٱلسنة، في فضة شواقل عشرة أعطيك وأنا وكاهنا، أبا لي وكن عندي »أقم ميخا: له فقال

11 וַיֹּ֣אֶל הַלֵּוִ֗י לָשֶׁ֤בֶת אֶת־ הָאִישׁ֙ וַיְהִ֣י הַנַּעַ֔ר לֹ֖ו כְּאַחַ֥ד מִבָּנָֽיו׃
פָּ-רָצִי הַלֵּוִי לָשֶׁבֶת אֶת הָאִישׁ וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ כְּ-אַחַד מִבָּנָיו׃
H2974 H3881 H3427 H0854 H0376 H1961 H5288 H0259

بنيه.كأحد له ٱلغلام وكان ٱلرجل، مع بٱلإقامة ٱللاوي فرضي

12 וַיְמַלֵּ֣א מִיכָה֮ אֶת־ יַ֣ד הַלֵּוִי֒ וַיְהִי־ לֹ֣ו הַנַּעַ֗ר לְכֹהֵן֙ וַיְהִ֔י בְּבֵ֥ית מִיכָֽה׃
וַ-מַלֵּא מִיכָה אֶת יַד הַלֵּוִי וַיְהִי לוֹ הַנַּעַר לְכֹהֵן וַיְהִי בְּבֵית מִיכָה׃
H4390 H4318 H0853 H3027 H3881 H1961 H5288 H3548 H1961 H4318

ميخا.بيت في وكان كاهنا، له ٱلغلام وكان ٱللاوي، يد ميخا فملأ

13 וַיֹּ֣אמֶר מִיכָ֗ה עַתָּה֙ יָדַ֣עְתִּי כִּֽי־ יֵיטִ֣יב יְהוָ֔ה לִ֖י כִּֽי־ הָיָ֣ה לִ֑י הַלֵּוִ֖י לְכֹהֵֽן׃
פָּ-קָאל מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יֵיטִיב יְהוָה לִי כִּי הָיָה לִי הַלֵּוִי לְכֹהֵן׃
H0559 H4318 H6258 H3045 H3190 H3068 H1961 H3881 H3548

كاهنا«.ٱللاوي لي صار لأنه إلي، يحسن ٱلرب أن علمت »ٱلآن ميخا: فقال